

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 3096-05

1 20 אוגוסט 2014

2

לפני:

3

כב' השופט שמואל טננבוים, סגן נשיא

4

5

נציג ציבור (עובדים) – גב' חנה נאמן גלאי

6

נציג ציבור (מעסיקים) – מר צבי זייד

7

8

9

יצחק אליאסי
ע"י ב"כ עו"ד שי נתן

התובע

-

המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ עו"ד משה אהרון

הנתבע

10

החלטה

11

זוהי תביעה להכרה באירוע מיום 2.4.03 כתאונת עבודה כמשמעותה בפרק ה' לחוק

12

הביטוח הלאומי [נוסח משולב] התשנ"ה-1995 (להלן – החוק).

13

14

רקע

15

1. התובע יליד 1961, עבד בתקופה הרלוונטית כבעלים של חברת "י.א מוביל נובה

16

בע"מ" (להלן – החברה). קודם ליום 1.1.03 הייתה החברה בבעלות אחיו של

17

התובע ובתקופה ההיא עבד התובע כשכיר בחברה משך 20 שנה.

18

19

20

2. מתוקף תפקידו כבעלי החברה היה התובע אחראי בין היתר על ניהול העסק,

21

פתיחת מחסנים, קיום פגישות עם סוחרים, ביצוע הזמנות, תמיכה על חו"ם,

22

ביקורת על הנהלת חשבונות, ביקורים וביקורת ב-4 תנויות שהיו ברשותו,

23

ביקור בתערוכות בחו"ל וביצוע הזמנות.

24

25

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 3096-05

- 1 בנוסף בעת הצורך ובשעת לחץ, של עבודה היה התובע מסייע בפריקה וטעינה .3
 2 של סחורות. בחברה היו מועסקים שני עובדים ויאלי דוידוב וישר אליאסי,
 3 שתפקידם הבלעדי היה פריקה וטעינה של סחורה מהמכולות. השניים קיבלו
 4 הוראות מהתובע והסתייעו אף במובילים. אך כאמור, מדי פעם ובשל אילוצי
 5 כוח אדם, סייע התובע בהרמת ציוד קל.
 6
 7
 8 לטענת התובע, ביום 2.4.03 בשעות הצהריים הגיע המוביל הקבוע של החברה .4
 9 (קבלן משנה) רחמים גמרסני עם רהיטים לפריקה מנמל אשדוד. באותו היום
 10 העובד ויטלי דוידוב נעדר מהעבודה עקב מחלה.
 11
 12
 13 בשלב מסוים, ומשהמוביל רחמים לא יכול היה להמתין יותר עד שיפרקו את
 14 הסחורה מהמשאית שלו, הצטרף אליו התובע על מנת לסייע בפריקה.
 15
 16
 17 לגרסת התובע, לאחר פריקה של מספר פריטים, רחמים תפס חבילה של 3-4 .5
 18 דלתות בגובה 2.20 מטר ובמשקל של כ- 40 ק"ג ומסרם ללא התראה מוקדמת
 19 לתובע. כל אוגדן הדלתות נטה קדימה לעבר התובע והוא התנגד כדי שהדלתות
 20 לא יפלו. לפתע איבד שיווי משקל, שמע "קנאק" בגב וחש כאב חד מאד.
 21
 22
 23 התובע אובחן כמי שסובל מפריצת דיסק ובהמשך אף נאלץ לעבור ניתוח .6
 24 בעמ"ש תחתון.
 25
 26
 27 התובע הגיש לנתבע תביעה לתשלום דמי פגיעה והודעה על פגיעה בעבודה. .7
 28
 29
 30 ביום 25.11.04 נדחתה התביעה מהנימוק: .8
 31 "... מבדיקת פרטי תביעתך ומבירורים שנערכו לך לא הוכח כי כאבי
 32 הגב שהופיעו לך מקורם בעבודתך.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 3096-05

- 1 מחלתך נובעת ממחלה טבעית והשפעת העבודה על הופעתה, אפילו
2 אם הייתה כזו, פחותה בהרבה מהשפעת גורמים אחרים".
3
4
5 כנגד החלטה זו נסבה התביעה שבפנינו. הפלוגתא שנקבע בדיון מיום 16.5.05
6 הינה:
7 "האם ביום 2.4.03 אירעה לתובע אירוע תאונתי תוך כדי ועקב
8 עבודתו? האם אותו אירוע תאונתי גרם לתובע אי כושר לעבוד?"
9
10
11 יצוין, כי ההליכים בתיק עוכבו למספר שנים בשל הליכי פשיטת רגל שנוהלו
12 כנגד התובע. בעקבות המטר שניתן לתובע, חודשו ההליכים בתיק זה. מכאן
13 הכפילות בחלק מהמסמכים כעולה מפרוטוקול הדיון.
14
15
16

דיון והכרעה

- 17
18 9. סעיף 79 לחוק קובע כי: "תאונת עבודה – היא תאונה שארעה תוך כדי עבודתו
19 ועקב עבודתו אצל מעביד או מטעמו, ובעובד עצמאי – תוך כדי עיסוקו במשלח
20 ידו ועקב עיסוקו במשלח ידו".
21
22
23 בכל מקרה בו נטען כי אירוע תאונתי גרם לפגיעה ולנזק שבגינם נתבעים דמי
24 פגיעה, יש להוכיח כי קיים קשר סיבתי בין האירוע לבין העבודה וכי הנזק אכן
25 נגרם בעטייה של העבודה ולא בעטים של גורמים אחרים שאינם קשורים
26 לעבודה. לעניין הקשר הסיבתי צריך שיהיה גורם מסוים בעבודה שניתן לאתרו
27 בזמן ובמקום (דב"ע מח/0-50 המוסד לביטוח לאומי נ' מלכה ויקטור פד"ע כ
28 284; דב"ע לו/0-59 המוסד נ' חיים קמינסקי פד"ע י 253; דב"ע מא/0-73
29 בנימין דומב נ' המוסד פד"ע יב 351).
30
31
32 10. על פי הפסיקה, המבחן הראשוני והיסודי להיותו של אירוע "תאונתי" הוא
33 מבחן ה"פתאומיות", כשהכוונה לכך הינה לאירוע שניתן לאתר במישור הזמן-

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 3096-05

1 מתי קרה האירוע ובמישור השטח – מה היה המקום שבו אירע (דב"ע נו/0-103
2 שלמה עטר נ' המוסד, מיום 20.12.96).

3

4

5 על התובע להביא ראשית ראיה שאכן קרה אירוע תאונתי בעבודה הקושר את
6 הפגימה לעבודה (דב"ע מוד/90-0 צבי שפיר נ' המוסד לביטוח לאומי פד"ע טו
7 (93).

8

9

10 11. בנוסף, הלכה פסוקה היא, כי יש לתת משקל מיוחד למסמכים רפואיים
11 הסמוכים למועד האירוע הנטען ולדברי הנפגע המצוטטים בהם. זאת,
12 בהתבסס על ההנחה, שבסמוך לקרות התאונה ימסור הנפגע את העובדות
13 הנכונות, על מנת לזכות בטיפול הנכון והמתאים למצבו (דב"ע מט 0-23
14 המל"ל נ' שמעון הירשהורן, פד"ע כ' 349).

15

16

17

מן הכלל אל הפרט

18 12. לאחר שעיינו בכלל החומר, במסמכים שהוגשו לתיק, בתיעוד הרפואי של
19 התובע ובעדות התובע, הגענו לכלל מסקנה, כי התובע הרים את נטל השכנוע
20 באשר לקיומו של אירוע תאונתי.

21

22

23

במסגרת תצהירו מיום 10.11.13 הצהיר התובע:

24 "ביום 2.4.03 (יום התאונה) בשעה 13:30 לערך, הגיע המוביל הקבוע
25 של החברה (קבלן משנה) רחמים גמרסני (להלן: "רחמים"), שנהג
26 במשאית עליה הועמסו רהיטים שהגיעו מנמל אשדוד. באותו יום
27 ויטלי הסבל לא הגיע לעבודה עקב מחלה.
28 חשוב לציין, שיום התאונה, יצא מספר מים לפני ערב חג הפסח,
29 תקופה מאד עמוסה בעבודה. היו הרבה הזמנות של סוחרים וחנויות
30 שצריך היה לעמוד בקצב ההזמנות והחלוקה. גם היעדרותו של ויטלי,
31 שהיה עובד זריז וחרוץ, הורגשה מאד.
32 על פי הנוהל בחברה תמיד הייתה עדיפות לשחרור מכולות המובילות
33 רהיטים ללקוחות, על פני מכולות שמביאות ציוד חדש למחסן. על כן,
34 רחמים שהביא משלוח רהיטים חדש מנמל אשדוד נאלץ לחכות זמן
35 רב שיפרקו את הציוד מהמכולה שלו. לאחר כשעתיים המתנה רחמים

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 3096-05

- 1 הסב את תשומת לבי, שהוא מאד ממהר וחייב להמשיך בדרכו
 2 ללקוחות הבאים והציע שנפרוק אני והוא ביחד את המכולה שלו. אני
 3 הסכמתי.
 4 רחמים עלה למכולה (בגובה של כחצי מטר) והתחלנו לפרוק את הציוד
 5 מהמכולה. לאחר מספר פריטים יחסית קטנים וקלים, רחמים תפס
 6 חבילה של 3-4 דלתות בגובה 2.20 מ' ובמשקל של כ- 40 ק"ג ומסר לי
 7 אותה בחוזקה. כל אוגדן הדלתות נטה קדימה ואני התנגדתי כדי
 8 שהדלתות לא ייפלו. לפתע, איבדתי שיווי משקל, נגרס לי עיוות בגב,
 9 שמעתי "קנאק" חזק, הרגשתי כאב חד ונפלתי על הרצפה כשאני
 10 מתמתל מכאבים".
 11
 12
 13 עיון בהודעה שנתן התובע לחוקר המוסד (9/נ) מגלה, כי אין סתירה בגרסת
 14 התובע באשר לאופן בו אירעה התאונה. התובע מציין כי בזמן פריקה של
 15 חבילת דלתות והעמסתן על גבו, הרגיש מעין "זיץ" וכאב חד בגב (ראה עמ' 2
 16 שי 10-13 ועמ' 4 שי 4-5, 17-18).
 17
 18 ההבדל היחיד בין גרסת התובע בהודעה זו לבין גרסתו בתצהיר הוא באשר
 19 למהות תפקידו בחברה, כאשר במסגרת ההודעה לחוקר המוסד ציין כי רוב
 20 עבודתו הייתה בסבלות.
 21
 22 התובע הסביר כי הגרסה שמסר לחוקר אינה מדויקת וכי בזמן שנגבתה ממנו
 23 העדות היה אחרי ניתוח גב, עם תפרים וכשהוא סובל מכאבים ונוטל הרבה
 24 משככי כאבים ולא היה מרוכז כלל.
 25
 26 מכל מקום שאלת הגדרת תפקידו של התובע ומהותו יכול ותשקול באשר
 27 למהימנות התובע אך אינה רלוונטית ישירות למחלוקת שבפנינו באשר לעצם
 28 קרות האירוע.
 29
 30 כך גם באשר לתצהיר הראשוני שנתן התובע במסגרת תיק זה (8/נ). אין בו
 31 סתירה של ממש בגרסת התובע לאופן בו התרחשה התאונה. התובע הצהיר
 32 כבר אז:
 33 "במהלך פריקת הרהיטים בעת שהורדתי מהמשאית חבילת דלתות
 34 הרגשתי לפתע מעין תזוזה וזרם בגבי שהקרין לרגלי הימנית. עזבתי
 35 מייד את חבילת הדלתות תוך שהתפתלתי וצעקתי מכאבים".
 36

כית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 3096-05

- 1 גרסתו של התובע קיבלה חיזוק בעדותו של מר רחמים גמרסני אשר חיזק
2 ואישש את טענות התובע:
- 3 "ביום 2.4.03 הגעתי למחסן בבת ים עם מכולה מלאה ברהיטים
4 שהגיעו מנמל אשדוד וראיתי שיש עומס של משאיות במקום.
5 איציק יצא לכיווני ואמר לי שויטלי לא הגיע היום לעבודה כי הוא
6 חולה, שיש עומס גדול מאד בגלל ההזמנות לקראת פסח ושאני אצטרך
7 לחכות הרבה זמן. ראיתי שישר הסבל עסוק בהעמסה של מכולות
8 שצריכות לצאת ללקוחות. בסביבות השעה 13:30 אמרתי לאיציק
9 שאני לא יכול לחכות יותר, היו לי עוד שני לקוחות שהייתי צריך
10 להגיע אליהם, והצעתי שנפרוק יחד את המכולה. איציק הסכים.
11 פתחתי את המכולה, עליתי למעלה, סרקנו מספר קרטונים קטנים ואז
12 תפסתי חבילת דלתות גדולה וכבדה ודחקתי אותה לכיוון של איציק
13 בלי להזהיר אותו שמדובר בחבילה כבדה מאד. החבילה נטתה לכיוון
14 של איציק וכמעט נפלה עליו, איציק התנגד, איבד שיווי משקל ועשה
15 תנועה לא נכונה עם הגב, כשלפתע החל לצעוק מכאבים והוא נשכב על
16 הרצפה מתפתל" (סעיפים 7-10 לתצהיר מיום 7.11.13).
- 17
- 18
- 19 מר גמרסני אף אישר כי מי שהיה אמון בדרך כלל על נושא הפריקה וההעמסה
20 בחברה היו העובדים ויטלי דוידוב וישר אליאסי, כשרק לעיתים רחוקות הוא
21 ואו התובע היו מסייעים במלאכה (סעיף 6 לתצהיר).
22
- 23
- 24 14. במסגרת חקירתו הנגדית עומת מר גמרסני עם העובדה כי בתצהירו הראשוני
25 מיום 15.6.05 (נ/11) הצהיר שעובד נוסף, ישר אליאסי סייע לו ולתובע בפריקה
26 ועם העובדה כי מאותו תצהיר נעדרה העובדה כי נאלץ להמתין זמן רב עד
27 לפריקה.
28
- 29
- 30 על כך השיב מר גמרסני:
- 31 "... ישה זה עוד עובד היה שם ועזר ואמרתי לתובע שאני לחוץ בוא
32 נגמור עם המכולה הזאת. ישה עזר לנו לפרוק בגלל שויטלי לא היה
33 באותו יום והיה חולה והיה לחץ של חגים ואמרתי לו תן לי להסתלק
34 מהמקום הזה " (עמ' 15 לפרוט' שי 20-26).
35
36

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 3096-05

- 1 השוואת גרסתו של מר גמרסני כפי שניתנה במסגרת שני התצהירים אכן
 2 מעלה כי קיימות אי בהירויות כאלו ואחרות. כך למשל באשר לעיסוקו של
 3 העובד ישר אליאסי בזמן בו אירעה התאונה וכך גם בנוגע לזמן בו נאלץ הוא
 4 להמתין לפריקה. חרף אי בהירויות אלה, גרסתו של העד באשר למועד האירוע
 5 התאונתי, לאופן בו התרחש ולפעילותו של התובע באותה עת, נותרה עקבית.
 6
 7
 8 בנוסף לעדויות התובע ומר גמרסני, הצהיר העובד ויטלי דוידוב כי ביום 2.4.03
 9 היה אכן חולה ונעדר מהעבודה וכי שמע בדיעבד שבאותו היום קרתה לתובע
 10 תאונה בעבודה. עוד הוסיף כי הוא והעובד ישר אליאסי הם שהיו אחראים
 11 בחברה על פריקה וטעינה וקיבלו מהתובע הוראות בקשר לכך, כשרק בעת
 12 אילוץ ובמקרי עומס חריגים סייע התובע בהרמת רהיטים קלים. (סעיפים 4 ו-
 13 5 לתצהירו).
 14
 15 הנה כי כן, גרסאותיהם של התובע ועדיו השתלבו זו בזו והעלו תמונה ברורה
 16 באשר להשתלשלות האירועים והאופן בו התרחש האירוע התאונתי.
 17
 18 יתרה מכך. הגב' דבורה אופיר, פיזיותרפיסטית במקצועה העידה, כי התובע
 19 פנה אליה למחרת התאונה ביום 3.4.03 לקבלת טיפולי פיזיותרפיה ומסר לה
 20 כי "נפגע יום קודם בעבודה ונתפס לו הגב עם הקרנה לרגל ימין". כן הצהירה
 21 כי הגיעה לביתו בראשון לציון, שם מצאה אותו במצב אקוטי ביותר עם
 22 הגבלה בתנועות ע"ש מותני לכל הכיוונים. (סעיפים 5 ו- 6 לתצהירה). גרסתה
 23 של הפיזיותרפיסטית לא נסתרה.
 24
 25 ב"כ הנתבע טוען כי התובע קיבל טיפולים מהפיזיותרפיסטית לפני התאונה
 26 כשהוא סומך ידו על מסמך רפואי הנושא תאריך 30.4.02 (ג/1). כמו כן ביקש
 27 לערער את גרסת הפיזיותרפיסטית בעצם העובדה כי לא הציגה תיק רפואי של
 28 התובע.
 29
 30 אלא שהתובע והפיזיותרפיסטית העידו, כי מעולם לא נפגשו לפני התאונה וכי
 31 מסכת הטיפולים החלה רק לאחריה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 3096-05

- 1 הפיזיותרפיסטית העידה בחקירתה הנגדית :
 2 " אין רישומים קודמים כי הוא מעולם לא היה אצלי קודם בטיפול".
 3 (עמ' 18 לפרוט' ש' 10-11).
 4
 5
 6 ובהמשך :
 7 "יכול להיות שפספסתי את התאריכים כי גם פה כתבתי 2005. אני לא
 8 זוכרת. בוודאות לא טיפלתי בו קודם..." (עמ' 19 ש' 3-4).
 9
 10
 11 באותו עניין העיד התובע (עמ' 10 לפרוט' ש' 8-21) :
 12 "ש : איך הגעת לפיזיותרפיסטית היית מטופל אצלה קודם לכן?
 13 ת : לא בחיים לא. היא פיזיותרפיסטית של חמתי.
 14 ש : אתה בטוח שבחיים לא?
 15 ת : 100%.
 16 ש : אתה היית מטופל משנת 2002 האם אתה זוכר באותו עניין?
 17 ת : אני אומר שאתה טועה טעות חמורה...
 18 ש : אני מחזיק בידי אותו מכתב של הפיזיותרפיסטית מיום
 19 30.4.02 וזה כשנה לפני האירוע ואני רוצה לקרוא לך מה היא
 20 כתבה אל הרופא המטפל?
 21 ת : מעולם לא הייתי אצלה חוץ מהמקרה הזה. אני לא יודע מאיפה
 22 הוא הביא את המסמך. התאריך שכתוב פה הוא ידנית בכלל.
 23 אני אומר על המסמך שאני אצל האשה הזאת הייתי מספר
 24 פעמים רק בתקופה שהיה לי את המקרה לא הייתי אצלה
 25 בחיים".
 26
 27
 28 בהמשך חזר התובע ועמד על דעתו כי אינו חוזר בו מדבריו "אפילו לא בחצי
 29 מילה". (עמ' 10 ש' 28).
 30
 31
 32 עדויותיהם של התובע והפיזיותרפיסטית היו מהימנות עלינו ושוכנענו כי
 33 רישום התאריך 30.4.02 על גבי המכתב מקורו בטעות קולמוס.
 34
 35
 36 מן המסמכים והעדויות עולה, כי לאחר שבועיים של טיפולי פיזיותרפיה בביתו
 37 ובמרפאה של הפיזיותרפיסטית ומשזו נוכחה כי אין בידה לסייע לו, פנה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 3096-05

- 1 התובע בהמלצתה לקבלת טיפול רפואי במסגרת הרפואה הציבורית . התובע
 2 הסביר כי תחילה סבר כי מדובר במתיחת שריר ולכן פנה לפיזיותרפיה אולם
 3 משכאביו התעצמו החליט לפנות לטיפול רפואי (ראה נ/ 9 עמ' 5 ש' 19-20
 4 ועמ' 6 ש' 19-20). פנייתו הראשונה הייתה לחדר מיון ביום 20.4.03. (תעודת
 5 חדר מיון סומנה כמוצג נ/2).
- 6
- 7 ב"כ הנתבע ביקש להסתמך על מסמך נ/2 ולהפריך את גרסת התובע כאשר
 8 הפנה לכך שבמסמך נרשם "מזה כיומיים כאבים בגב התחתון" וכן נרשם
 9 "ללא סיפור של חבלה". כמו כן הפנה לתיעוד רפואי מיום 21.5.03 שם נרשם
 10 תחת תיאור התאונה "לאחר מאמץ". (ראה מוצג נ/3).
- 11
- 12 התובע בתשובה עמד על כך כי ציין בפני הרופא שהכאבים נמשכים שבועיים
 13 ולא יומיים וכי כוונתו באמירה "ללא חבלה" הייתה שלא קיבל מכה בגב (עמ'
 14 11 לפרוטי שי 8-11).
- 15
- 16 באשר למסמך מיום 21.5.03 הסביר שככל הנראה נשאל לגבי מאמץ ולפיכך
 17 תשובתו התמקדה בכך. אין גם חולק כי האירוע התאונתי התרחש בשל מאמץ
 18 שנגרם לגבו של התובע עת ביקש להרים את ערימת הדלתות.
- 19
- 20 גם בהודעתו לחוקר המוסד כשנשאל האם קיבל מכה ישירה בגב באותו היום,
 21 השיב בשלילה ואף הוסיף כי הרופא לא שאל מה גרם לפגיעה ולכן לא סיפר
 22 (נ/9 עמ' 6 ש' 3-7, 12-15).
- 23
- 24
- 25 19. אכן, בהוכחת אירוע תאונתי יש לייחס משקל רב לאנמנה ורישומי בית
 26 החולים, מתוך ידיעה, שהיא פרי ניסיון, שרישומים אלה מהימנים ומדויקים,
 27 שכן יש להניח כי אדם הפונה לטיפול רפואי ימסור את העובדות הנכונות על
 28 מנת לזכות בטיפול נכון (דב"ע מט/ 0-93 המוסד לביטוח לאומי נ. הירשהורן ,
 29 פד"ע כי 349).
- 30
- 31

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 3096-05

- 1 אלא שקיים שוני בין "אנמנוה שותקת" לבין "אנמנוה סותרת". בעב"ל
 2 37/03 משה פרומברג נ. המוסד לביטוח לאומי (מיום 20.7.04), הבהיר ביה"ד
 3 הארצי כי קיימים סייגים למתן משקל לאנמנוה וזו אינה מאיינת ראיות
 4 אחרות אלא משמשת כאחת העדויות והראיות.
 5
 6 בית הדין הארצי באותו פסק-דין אף הבהיר כי יש הבדל בין העדר גרסה
 7 ברישומים הרפואיים לבין קיומה של גרסה שונה וסותרת ברישומים
 8 הרפואיים לגרסה חדשה ומאוחרת של המבוטח.
 9
 10 בענייננו, בחומר הרפואי לא מצויה אנמנוה שיש בה כדי לסתור את גרסתו של
 11 התובע בדבר האירוע הנטען.
 12
 13 20. לאור כל האמור לעיל, אנו קובעים כי התובע הרים את הנטל להוכיח כי אירע
 14 לו אירוע תאונתי ביום 2.4.03 לפיכך אנו מוצאים לנכון למנות מומחה – יועץ
 15 רפואי, אשר יתבקש לחוות דעתו בשאלת הקשר הסיבתי שבין האירוע האמור
 16 לבין מצבו הרפואי של התובע כפי שאובחן לאחר מועד התאונה הנ"ל. החלטה
 17 בעניין מינוי המומחה, תינתן בנפרד.
 18
 19 ניתנה היום, כ"ד אב תשע"ד, (20 אוגוסט 2014), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

נ.צ. (מ) מר צבי זייד

שמואל טננבוים, שופט
סגן נשיא

נ.צ. (ע) גב' חנה נאמן גלאי

קלדנית: גם צימורה זיודי

20